

نیت

نیت

۱. امام خمینی (ره): در ماه رمضان، روزه غیر رمضان واقع نمی شود، چه روزه واجب باشد و چه مستحب، چه آن شخص مکلف به روزه ماه رمضان باشد و چه مکلف نباشد، مثل مسافر و مانند آن.

تحریر الوسیله، الصوم، النیه، م ۳

آیت الله العظمی خامنه ای:

در ماه رمضان نمی توان غیر از روزه رمضان را نیت کرد، مگر در مورد مسافر که نمی تواند روزه رمضان را بگیرد ولی نذر کرده است در سفر روزه مستحبی بگیرد که در این صورت روزه نذر او در ماه رمضان صحیح است. (البته روزه نذر در ماه رمضان، روزه رمضان حساب نمی شود و باید بعداً آن را قضا کند.)

رساله نماز و روزه، م ۸۰۸

.....

-امام خمینی (ره): هر گاه بداند یک روز روزه بر او واجب است و نداند که از خود او یا نیابت از غیر است، کفایت قصد روزه ای که در ذمه دارد محل اشکال است.

(العروة الوثقی، الصوم، النیه، م ۵ با حاشیه امام)

آیت الله العظمی خامنه ای:

سوال: آیا می توان روزه را به این طریق نیت کنیم: اگر بر عهده خودم است برای خودم والا برای پدرم باشد و در صورتی که او قضا ندارد برای مادرم باشد؟

پاسخ: اشکال ندارد.

(استفتاء، ۱۱۲)

.....

۲. امام خمینی (ره): اگر نداند یا فراموش کند که ماه رمضان است و پیش از ظهر متوجه شود، چنانچه کاری که روزه را باطل می کند انجام نداده باشد، باید نیت کند و روزه او صحیح است و اگر کاری که روزه را باطل می کند انجام

داده باشد، یا بعد از ظهر متوجّه شود که ماه رمضان است روزه او باطل می باشد، ولی باید تا مغرب کاری که روزه را باطل می کند انجام ندهد و بعد از رمضان هم آن روزه را قضا نماید.

تحریر الوسیله، الصوم، النیه، م ۴

آیت الله العظمی خامنه ای:

کسی که در ماه رمضان از روی فراموشی یا بی اطلاعی، نیت روزه نکند و در بین روز متوجّه شود، چنانچه کاری که روزه را باطل می کند انجام داده باشد، نمی تواند نیت روزه کند؛ چه قبل از ظهر متوجّه شود یا بعد از ظهر؛ اما اگر کاری که روزه را باطل می کند، انجام نداده باشد در صورتی که بعد از ظهر متوجّه شود، نیت روزه او صحیح نیست و در هر دو صورت تا مغرب باید از کارهای باطل کننده روزه خودداری کند، و اگر پیش از ظهر متوجّه شود، بنابر احتیاط واجب باید نیت روزه کند و بعداً نیز روزه آن روز را قضا کند.

رساله نماز و روزه، م ۸۱۰

.....

۳. امام خمینی (ره): اگر در روزه واجب معین، مانند روزه رمضان تردید کند که روزه را ادامه دهد یا آن را قطع کند، روزه باطل می شود؛ همچنین است اگر تردیدش به خاطر این باشد که چیزی پیش آید و نداند که آن چیز، روزه را باطل می کند یا نه؛ اما قصد قاطع به این معنی که نیت کند کاری که روزه را باطل می کند انجام دهد، بنا بر اقوی روزه را باطل نمی کند؛ البته اگر نیت قاطع کند و ملتفت باشد که لازمۀ اش نیت قطع روزه است لذا آن را هم مستقلاً قصد کند، بنا بر اقوی روزه اش باطل می شود.

تحریر الوسیله، الصوم، النیه، م ۸

آیت الله العظمی خامنه ای:

اگر در روزه واجب معین بین روز مردّد شود که روزه را ادامه دهد یا نه و یا تصمیم بگیرد یکی از مبطلات روزه را انجام دهد ولی آن را انجام ندهد، بنا بر احتیاط واجب باید روزه را تمام کند و بعداً قضای آن را بگیرد.

رساله نماز و روزه، م ۸۱۵